

KUSTBON

Veckotidning för svenskarna i Estland.

Tredje årg. No 38.	Prenumerationspris.	Utgives av Svenska Folkförbundet i Reval alla onsdagar. Ansvarig redaktör: N. Blees. Redaktionens adress: Riddargatan 3, Reval	Annonspris.	15 dec. 1920
	1 månad Mk. 3:— helt år „ 36:— I Sverige: 1 månad Kr. 0:50 helt år „ 6:— I Finland: 1 månad Fmk. 1:— helt år „ 12:—		50 penni pr mm. I Sverige: 10 öre pr mm. I Finland: 20 penni pr mm. För annons, som införes 10 eller flera ggr, räknas 20% rabatt.	

Stolthet.

Ej sällan kan man träffa på människor, som av falsk blygsamhet eller ömtålig trångsinthet förväxla begreppen stolthet och högmod, varvid de stämpla en berättigad stolthet som otillbörligt högmod. Det må gärna medgivas, att hos en del naturer dessa två egenskaper ligga ofantligt nära varandra. Härvid måste man dock komma ihåg, att hos dessa naturer stoltheten icke längre är den vackra moraliska egenskapen, som vi här åsyfta, utan en grumlad och fördärvad själsyttring, vare sig nu denna utgör en direkt utveckling ur ett sämre frökorn i barnasjälen eller den genom yttre påverkan blivit förvriden.

Att vara stolt över sin stam, sitt folk och sitt språk är förvisso någonting vackert, så länge denna känsla uppäres och näres av en ren och stark kärlek, och denna känsla är till sitt väsen vida skild från nationell dryghet och nationellt högmod, vilka egenskaper aldrig kunna göra anspråk på att vara uttryck för en sann kärlek. Det är en vacker egenskap, om aibon, holmbon, nokabon, ormsebon och runasbon visar sig stol över att han är svensk och känner svenskt. Det är vackert, när kluttapen, rikullveldsn, vipallbon, korkisbon och nargöbon känna sig stolta över sin svenska härstamning. Därigenom ha de alla ådagalagt, att de älska sina fäder och vilja vårda sina av förfädern mottagna arv i språk, tänkesätt, seder och bruk. Denna stolthet och detta medvetande äro för dig en styrka i den onda såväl som den goda dagen, en skatt som du ej vill mista ens till mycket höga pris. Och denna styrka blir större och skatten dyrbarare ju mera du tänker på att i Sverige, Finland och många andra orter därute i den vida världen människorna tänka svenskt som du, känna och tala svenskt som du, älska och hata som du och i dig se en god stamförvant. Och under allt detta har du ej behövt göra någon främmande för när, utan endast tagit vara på ditt eget.

Var stolt och ädel intill din levnads slut.
J. B.

Från utkiken.

Vårt lilla land har haft att bekämpa många fiender och genomgå många elddop under sin korta tillvaro. De yttre fienderna hava vi manligt försvarat oss emot och tillkämpat oss en ärofull fred. Men nu hotas vi med skam och undergång av en inre fiende — rusdryksdjävuln. I stad och på land, överallt berusade personer, skrik och skräk. I våra svenska trakter är det fullt lika illa ställt som hos våra estniska grannar. Det är livsfarligt företaga stadsresor med båt, då de manliga pasagerarne till största del äro berusade. Och det är en skam för vårt land i allmänhet och våra svenskar i synnerhet att så förnedra sig. Huru många tiotusentals mark hava ej våra svenskar redan med lättsinne offrat på rusdryksdjävulens altare?! Huru många tårar hava redan ej flutit i våra svenska bygder och i huru många svenska hem har familjefriden blivit förstörd! Och olyckor hava förekommit och illdåd begåtts, allt till följd av den "lagliga" rusdryckshandlingen. Den som väntat gott av statens övertagande av spritfyllverknings och försäljning, har bittert besvikits. Nu gäller det för alla ärliga medborgare att förklara kung: Alkohol krig på liv och död. Denna vårt folks fiende måste besegras, annars går vi under. I alla byar måste varmhjärtade män och kvinnor samla underskrifter för rusdrycksförbud. Listor rekvideras från Eesti Karskusseltside Keskoimekond i Dorpat. Dessa listor inskickas sedan till riksdagen till folkomröstning i hela riket. Vårt land får ej bygga sina inkomster på rusdryckshandlingen, det vore syndapengar i ordets fullaste bemärkelse. Det blir ingen vinst för landet att beröva kvinnor och barn den knappa brödbiten, den mer än bristfälliga klädseln, beröva otaliga barn glädjen och friden. Till kamp mot rusdryckerna! Död åt vår inre fiende!

Farbror Svenske.

Brev från Borga skärgård.

Kustbons Redaktion har fått mottaga ett privatbrev av den 12 nov. av en vän i Borga skärgård, vilket brev torde vara av allmänt intresse för Kustbons läsare, varför vi taga oss friheten införa det i tidningen.

Brevskrivaren är den kände signaturen „F. V. P.“, som bl. a. skriver:

Såväl i Kustbon som Allsvensk Samling har jag sett att svenskarna i Estland den 6 november öppnade sin första folkhögskola. Skrev även ett kort meddelande därom i Borgå Bladet. Att folkhögskolan är en stor vinst för svenskheten i Estland förstår nog var och en och därför måste denna sak även uppväcka glada känslor här bland svenskarna på andra sidan viken, icke minst i Borgå skärgård, som så att säga är Estlands närmaste svenska granne. Här på Nylands holmar och skär finnes även en talrik svensk ungdom, varav många besökt folkhögskolan i Borgå eller Esbo. Verkligt präktiga typer av den svenska folkstammen finnas här. Det vore nog en god sak, att den estländska och nyländska ungdomen komme i närmare andlig förbindelse med varandra, ty endast gott skulle härflyta därav. Ett medel härtill kunde tidningar vara, men tyvärr komma våra finlandssvenska tidningar att från och med nästa år bliva ungefär dubbelt dyrare än nu.

Antagligen blir Kustbon även dyrare till nästa år men i följd av finska markens högre värde bleve tidningen ändå tämligen billig här. Om man skulle försöka att få den litet spridd här i skärgården. Jag har bekanta litet varstans och kunde skriva till en och annan, för att få dem att hjälpa till.

Det kunde ju gå an att försöka. Kan ske bleve det sedan i en framtid även möjligt att få en brevkлубb för ungdomen till stånd. Har försökt verka i samma riktning inom „Deutsch-Schwedische Vereinigung“, för att få Tysklands ungdom i närmare förbindelse med den finlandssvenska, men olyckligtvis ligger doktor Spatz i Berlin f. n. sjuk i svår hjärtåkomma och jag har ingenting hört från D. S. V. på snart två månader. Fastän gammal har jag sedan en tid haft en särdeles livlig privat korrespondens med personer i Tyskland och hava vi därav haft ömsesidig nytta och nöje. Största nyttan skulle dock ungdomen hava och isynnerhet vare det bra att folk av samma stam och som, liksom fallet är med öst-och estlandssvenskar, haft och har samma svårigheter att kämpa emot, skulle så mycket som möjligt hålla tillsamman. En viss förbindelse finnes ju även nu mellan Borgå skärgård och Estland, men denna förbindelse åstadkommer blott skada. Jag menar spritsmugglingen, med vilken dock troligen

svenskarna i Estland ingenting hava att skaffa. Kanske kunde ungdomen t. o. m. hjälpa till att avskaffa detta onda om de sinsemellan finge utbyta tankar om saken.

Det vare nog en skön sak om tillståndet bleve bättre i hela världen. Med våld och tvång, bud och förbud vinnes dock ej mycket, utan kärleken skall nog utföra verket, om framgång skall vinnas. Sagan om stormen och solstrålen upprepar sig allt fortfarande och med samma resultat. Trotts alla våra skärpta straff för brott emot förbudslagen, kommer denna lag dock aldrig att skapa nykterhet, men genom ärlig nykterhetsundervisning på frivillighetens grund, kunde mycket vinnas.

Med uppriktiga välgångsönsknningar åt alla estlandssvenska strävanden har jag äran teckna.

Med all högaktning

(Underskrift)

Georg von Francken. †

”Den 23 november 1920 avsomnade G. v. Francken stilla i Stockholm.” Detta sorgebudskap rör djupt f. o. f. alla Estlandssvenskar.

G. v. F., född i Skepptuna, Stockholms län d. 16 aug. 1855, kom redan i unga år över till Estland, där han vistats omkring 35 år — de sista 25 å. som direktör för Baltiska Bergningsbolaget i Reval.

För 2 år sedan flyttade G. v. F. till sitt gamla hemland för att i lugn och ro nedslå sina bopålar i Trosa och njuta valförtjänt vila efter den långa ansträngande och oavbrutna arbetsdagen. Vistelsen i hemlandet blev ej lång ty efter några månaders lidanden har nu magkraften borttryckt denna ädla och ridderliga kämpe.

G. v. Fanckens namn är innerligt förbundet med Estlandssvenskarnas kulturhistoria. Svenskheten i Estland hade i honom en varm vän och stödjepelare.

Som chef för det ovan nämnda bolaget kom han ofta i beröring med våra ö- och kustbörs samt lärde känna våra förhållanden och behov. Som uppriktig folkvän, med ett varmt hjärta för de förtryckta och öppen hand för de hjälpbehövande, hade alla ädla företag i honom en varm vän och förespråkare G. v. F. var Svenska Odlingens vänners i Estland hedersordförande och ledamot av Svenska Folkförbundet härstädes. Även i tyska och estniska kretsar var G. v. F. vida känd och högt avhållen samt med i många goda företag.

Nu, när detta ädla liv slocknat, samlas vi i den osynlige tankens värld kring bären och bringa den hädangångne en innerlig hyllning och djupt tack för all den hjälp han bevisat oss i kampen för det rätta och sanna.

Den ”krans” som svenskheten i de torftiga hemmen och låga hyddorna på Estlands sandiga stränder nedlägger till Georg von Frankens minne skall aldrig vissna, ty ”allt vad I haven gjort de minsta av mina bröder det haven I ock gjort mig”.

Svenska Estland.

Eldsvåda i Nuckö klockaregård.

Lördagen den 27 nov. kl. 3 e. m. uppstod eldsvåda i Nuckö klockaregård. Jag befann mig för tillfället på prästgården och när man där märkte elden, skyndade vi med pastorn och andra hals över huvud dit men då stod hela yttertaket redan i ljus låga. Elden märktes först av flickan, som

städade i ladugården; inne i rummet märkte man ingenting, emedan elden uppkom på vinden, troligen genom skorstensfoten och antände den där befintliga halmen. — Yttertak och allt som fanns på vinden: 500 halmkärvar, kläder (däribland min duktiga päls), liar m. m. brann upp, men allt som befanns inomhus, bergades fastän mycket förstördes under bergningen, isynnerhet spanmälen. Tack vare vindstillan och den snara hjälpen — många bevisade riktiga hjältedåd — lyckades man begränsa elden, så att väggarna och innantaket merändels skonades. — Efter att en natt ha tillbringat i badstugan, ha vi nu åter inflyttat i våra rum, ehuru med endast innanfönster, de yttre äro förstörda. — Mina förluster äro väl temligen kännbara men dock drägliga, Herren vare tack! Huru vi nu skola komma att tillbringa vintern, det får framtiden utvisa. ”Blott en dag, ett ögonblick i sänder,” sjunger sångaren Ahnfelt.

Joh. Nymann.

Ormaö.

Svenskarne här hava givit det vackraste prov på enig samling kring svenska intressen. Ej har det fattats locktoner från främmande läger och misstänkliggörande mot vår förste svenske kandidat. Dock, den svenska instinkten har sagt våra svenskar, vem som är deras rätte vän och försvarare. Misstänkligheten mot Kristliga folkpartiet är även här starkt inrotad men våra svenskar hava ärligt trott försäkringarna att vi äro bundna med detta parti endast ifråga om religionsundervisningen i skolan samt om äganderätt till jorden. Ormsöborna till sitt övervägande flertal hava lagt sitt öde i herr Hans Pöhls hand och vänta få alla sina intressen försvarade i rikets lagstiftande församling. Måttet: ”Varer svenske” har enat

Första ruset.

Berättelse ur verkligheten.

Forts. fr. föreg. nr.

I sällskap med några kamrater sitter han sålunda vid ett bord, fyllt med glas, öl- och punschflaskor. Plötsligt raser sig Georg, drager sin slidkniv och stöter den ändra till skaffet i den närmaste kamratens hjärta.

Mannen dör ögonblickligen och det blir stor uppståndelse på festplatsen.

Georg svänger vilt sin kniv och hans ögon lysa med en hemsk glans. Den forne lugne ynglingen har blivit förvandlad till en blodtörstig rasande mördare. Sedan flere personer blivit sårade, blev Georg övermannad, bunden och införd i ett uthus, tills länsmannen från den närbelägna byn hunnit komma till platsen.

Den så glättigt började festen fick sålunda ett sorgligt slut och sedan de, lyckligtvis blott lätt sårade, blivit förbundna och den döde bortförd, avlägsnade sig alla under tystnad från festplatsen.

Midsommardagen anlände länsmannen i sällskap med sitt biträde. Georg sov fortfarande tungt och sedan han blivit väckt tittade han förvånad på länsmannen och de övriga, som stodo där med allvarliga miner.

— Ack vad jag är sjuk, yttrade han och ville föra handen till huvudet.

— Varför har ni bundit mina händer? frågade han förvånad.

Saken blev nu förklarad för honom, men han hade svårt att tro därpå. Då banden, var

med hans händer varit bundna, utbyttes mot handbojor, måste han dock tro och började gråta under det han yttrade:

— Mamma hade rätt; jag skulle bliva olycklig om jag någonsin smakade rusdrycker och nu — är jag olycklig. Jag har under ruset mördat min bästa vän och barndomslekamrat. Blir jag ännu någonsin fri, skall jag aldrig mera taga en kniv i min hand.

Och han blev i sinom tid åter fri. Hans ända till den sorgliga festen exemplariska liv, kamraternas vittnesmål och husbondens förklaring av de medverkande omständigheterna, blevo ansedda för synnerligen förmildrande och domen blev därför även så mild som möjligt. Vill komma ihåg att han blev dömd till endast sex månaders fängelse.

Trotts denna och liknande händelser säga dock många att rusdrycksbruket ej är något brott. Ja, de hava kanske rätt. Rusdrycksbruket är ej något brott, det är värre än ett brott.

F. V. P.

Förnöjsamhet.

Förnöjsamheten — huru outhärlig borde den icke vara för glada, lyckliga ungdomsdagar och dock, hur många krafter arbeta icke just i vår tid på att undergräva denna dygd! Hur vitt och brett är icke i våra dagar oförnöjsamhetens ande utbredd! Man glömmer alltid att se på dem, som ha min-

dre av denna världens goda än man själv har och tacka Gud för det man verklingen äger. Överallt ser man endast dem, vilka ha fått större pund än en själv att förvalta. Man vill ha det likaså bra som de, man känner sig tillbakasatt och i stället för att vara tacksam för vad man har går man omkring och är missnöjd över det man inte har. Man kan ju till och med i nutidens litteratur på sina ställen se framskymta en antydning om att förnöjsamheten rent av är en synd, allt framåtsträvandes, all utvecklings död. Oförnöjsamheten allena kan vara den framåt drivande kraften här i världen, påstår man. Oförnöjsamheten är lika med framåtstävande och utveckling. Ja framåtsträvande, inte blott på det andliga området, utan även i yttre materiellt hänsende är ju någonting alltigenom berättigat och nödvändigt. Men är då förnöjsamhet alldeles detsamma som förslappning, stillastående? Måsta man ovilkorligen ifall man har föresatt sig ett högt mål, vara obelåten och missnöjd med den ställning, man just för närvarande intagar? Nej, framåtskridande och förnöjsamhet låta sig nog väl förenas. Och vad som åstadkommes under sådana förhållanden skall också helt säkert bliva till välsignelse. Ty vad batar oss väl all världens möda och strävan, om icke välsignelse följer i dess spår!

S — s.

(Fram).

och samlat Ormsösvenskarnes flertal. I många fall hava personliga intressen och politiska sympatier fått vika för denna dominerande fråga. Och vi hava all skäl tro, att vi ej behöva ångra detta vårt förtroende.

Joel N-n.

Litteratur.

Av bokförlaget "Nutiden," Lästmakaregatan 12, Stockholm, har Kustbons redaktion emottagit följande arbeten:

1. Föregångsmän: Viktor Rydberg,
2. . . . dito . . . : Hjalmar Branting,
3. Konsten att bli gammal men vara ung av Saxon,
4. En dotter av Sinn Fein av Patrick Mac Gill,
5. Bok-Katalog.

För dessa arbeten, som komma att lämnas till våra bibliotek, fram bäres härmed ett varmt tack till givaren.

Kustbons Redaktion.

Tack!

Till f. d. konsul Erik Gahlnbäck härstädes fram bäres härmed ett värdsamt och innerligt tack för det mycket välbehövliga och värdefulla bidrag — Emk. 10.000 — som undertecknad fått mottaga för svenska folkhögskolan i Estland.

Å Svenska Odlingens Vänners i Estland vägnar.

Reval d. 13 dec. 1920. H. Pöhl, ordförande.

Gåva till folkhögskolan på Nuckö.

Husqvarna fabrik har, enligt hvad rektor G. Danell meddelade vid senaste sammanträde med lokalkommitten Uppsala, såsom gåva till folkhögskolan på Nuckö överlämnat en samling värdefulla husgerädsartiklar. Även från annat håll ha gåvor ställts i utsikt för samma skola.

(Allsvensk Samling).

Lokala meddelanden.

Valen till riksförsamlingen.

Enligt huvudkommissionens uppgifter äro de allmänna valresultaten följande:

Arbetarpartiet . . .	99.030	röster
Jordbrukarne	97.825	"
Socialdemokraterna.	80.211	"
De självst. social. .	50.119	"
Folkpartiet	48.972	"
Kristliga folkp. . .	35.420	"
Fackföreningen. . .	24.849	"
Tyska partiet. . . .	18.444	"
Ekonomisterna. . . .	4.948	"
Ryssarna i Estl. . .	4.744	"

Riksförsamlingen komer att bestå av 100 medlemmar. Arbetarpartiet får in 22 man, jordbrukarne 21, socialdemokraterna 18, de självst. soc. 11, folkpartiet det 10, kristl. folk. 7 (däribland svenskarnes representant herr H. Pöhl), fackföreningen 5, tyskarna 4, ekonomisterna 1 och ryssarna 1.

Jüri Wilms lik hittats.

En av de verksamaste männen i Estland under dess första väckelsetid i Kerenskys tid och före ockupationstiden var Jüri Wilms. Han flydde med några andra, då tyskarna tågade in i landet, på isen över Finska viken. På Finska sidan i närheten av

Tölö sockerfabrik, blevo de alla skjutna av tyska soldater och hittills hade man icke reda på saken och var de begravts. Nu har man hittat liken i Finland, grävt upp dem och känt igen dem. Den 16 dennes anländer Jüri Wilms och tre andras lik till Reval och skall under högtidligheter jordfästas i Estonias konsertsal.

Sverige och Finland.

— Den "eviga fördömsen" avskaffad i Sverige. Det i Stockholm samlade kyrkomötet har med 36 röster mot 16 beslutat ur kyrkans trosbekännelse borttaga orden "evig fördömsen".

Utlandet.

Ryssland.

Sovjet-ryssland har ännu en gång segrat, Sedan freden med Polen ingåtts och även Wrangel blivit besegrad vände sig Sovjet mot sina övriga fiender: Petljura och Balachovitsch och såväl den enes som den andres styrkor ha blivit slagna. Bolsjevikerna ha en gång till besatt staden Kieff och även inlett samarbete med den turkiske nationalisten Mustafa Kemal, som är en ententefiende.

Ute i världen.

Sedan det nu blivit något lugnare efter vapenskrämlet och kanondundret börjar man litet vars stans sträva för att få hela samhällslivet tillbaka i de gamla hjulspåren. I Amerika och England är det våldsamma prisnedsättningar. Överallt ljuder det: tillbaka till fredspriserna! Fabrikerna ligga inne med oerhörda lager, fabricerade till höga pris. Nu ha de tvingats sälja till underpris, då varorna icke — såsom beräknat var kunnat avsättas. Nästa sommar hoppas man att krisen skall vara överstånden och att hela samhällslivet skall vara det vanliga och ha inrättat sig efter fredsprisen. Men Europa har nog långt dit ännu.

Världsutställning i Philadelphia år 1926.

Omkring 100 framstående medborgare sammankommo den 4 nov. till ett möte i Philadelphia för att diskutera frågan om att år 1926 där anordna en stor internationell utställning för att fira etthundrafemtionde årsdagen av oavhängighetsförklaringens undertecknande.

Borgmästaren J. Hampton Monre anmodades att utse en komité om 400 medlemmar för att uppgöra en arbetsplan samt till generalkommittén avgiva rapport före den 1 dec. Borgmästaren blev öven ombedd att hos statsrådet påyrka vidtagandet av förberedelser för celebrationen samt anhålla om ett anslag av 50,000 dollars.

En bill, som avser finansiellt understöd för den föreslagna utställningen, befinner sig för närvarande i kongressen.

(Wasa Posten.)

Randstaterna och folkförbundet.

Genf, 10 dec. Folkförbundets femte kommission har beslutat att till en början icke intaga Lettland, Estland, Grusen och Arme-

nien i folkförbundet, men tillåta dem att medarbeta i de tekniska kommissionerna.

Polen protesterar emot Lithauens intagande. (Leta).

Irland.

Oroligheterna i Irland ha ännu icke upphört. Med anledning därav ha många grevskap förklarats i belägringstillstånd. Nya trupper sändas till Irland och en särskild generalguvernör utnämnes att upprätthålla ordningen i de i belägringstillstånd varande rajonerna.

Insända brev.

Till Kustbons Redaktion.

Upprepade gånger, särskilt under nyss avslutade valagitation, har i tidningen Kustbon förekommit uttalanden om vänsterpartier, vilka giva anledning tro denna vår svenska tidning vara ett högetorgan samt Svenska Folkförbundet och dess kandidater till Estlands lagstiftande församling av högerfärg. För undvikande av missförståelser ber jag få framhållit, att jag som Svenska Folkförbundets kandidat understöder högerpartiet "Kristliga Folkpartiet", listan №6 i Hapsals distrikt, endast i fråga om frivillig kristendomsundervisning i skolan samt begränsad äganderätt till jorden.

Kustbon, som varande Estlandssvenskarnes enda och gemensamma tidning, borde i politiska frågor iakttaga nödig neutralitet och ej onödigtvis stöta olikatänkande ifrån sig. Redaktörens personliga sympatier borde införas som hans personliga uppfattning, ej givas prägeln av svenskarnas och Svenska Folkförbundets mening.

Ormsö d. 1 dec. 1920.

Joel Nyman.

Redaktionens anmärkning: Uttalet är personligt och därför får det gärna sin plats i Kustbon. Om någon är höger- eller vänsterman är varmans egen sak och att rätta missuppfattningar har en alltid rätt till. Anmärkningarna mot Kustbon, att den icke iakttog nödig neutralitet, äro dock, enligt vår mening, alldeles onödiga. Så stor yttrandefrihet borde dock en tidning i ett fritt land hava, att den någon gång för sina läsare vågade påvisa de fel, som begås i samhället, även om dessa begås av vänstern utan att därför behöva stöta ifrån sig olikatänkande, till vilka möjligen även insändaren räknar sig. Här i landet skulle dock knappast någon heller tro insändaren vara en vänsterman, ty frivillig religionsundervisning i skolorna och begränsad äganderätt till jorden äro just i stort sett de punkter, som åtskilja Estlands höger och vänster och dessa frågor stå på högerens program och tyvärr även på Svenska Folkförbundets. Här är det programmet, som bör följas och är avgörande icke de vackra intetsägande benämningarna "höger" eller "vänster."

Den 23 november 1920 avled i Stockholm vår innerligt avhallne och högtvärderade hedersordförande

Georg von Francken

Tack för allt vad Du varit och vad Du gjort för de förskingrade.

Svenska Odlingens Vänner och
Svenska Folkförbundet i Estland.

Det har behaget Herren att efter en kort men svår sjukdom hädankalla min innerligt älskade make, vår käre fader, vår oförgätlige bror, förvaltaren på godset Neuenhof i Kosch (Kose).

Karl Nyman,

i en ålder av 56 år, djupt sörjd av oss ovan nämnda släktingar.

S. O. V:s centralstyrelse
sammanträder

onsdagen den 22 dec.

kl. 7 e. m. i gamla skolans lokal,
Riddaregatan 3.

Sv. Folkförbundets

Styrelsesammanträde

halles i gamla skolan, Riddaregatan 3.
onsdagen den 22 dec. kl. 8 e.m.

Kustbon

Estlandssvenskarnas veckotidning

börjar 1921 sin fjärde årgång.

Kustbon är en mycket intressant tidning och läses även i utlandet av alla, som intressera sig för svenskarna i förskingringen. Glöm därför ej att förnya prenumerationen och förvärva nya prenumeranter.

På grund av de oerhört stora omkostnaderna för tryckning och papper se vi oss nödsakade höja prenumerationsavgiften från och med 1921.

Priset blir i Estland 12 mark månatligen, i Sverige 75 öre månatligen, och i Finland Fmk. 1:50 månatligen och kunna prenumerationsanmälningar mottagas endast på högst tre månader i sänder.

Kustbons redaktion, Riddaregat. 3, Reval.